

Dries De Visschere en Anouschka Bonduel

In 2008 begon Dries De Visschere met twee witblauwe fokdieren. Stelselmatig groeien bracht hem tot de huidige 255 stuks vee.

Koekelare

Ras:	witblauw
Aantal stuks:	255
Aantal kalvingen:	140
Aantal hectare:	60

Fokker Dries De Visschere streeft naar een hoge draaisnelheid met eerste keer kalven op 22 maanden

Altijd groeien naar meer en beter

De fokkerij op een hoog tempo laten draaien en selecteren in de richting van alleen de beste fokdieren. Dat zijn twee voorname doelen van witblauwfokker Dries De Visschere uit Koekelare. 'Een dier dat slecht groeit, moet in mijn ogen zo snel mogelijk weg.'

tekst **Annelies Debergh**

Ze zijn druk bevolkt, de stallen van Dries De Visschere (27) en Anouschka Bonduel (25) uit Koekelare. Waar je ook kijkt, in elk hoekje van elke schuur of loods staan fraaie massa's vee. Het zijn 255 stuks in totaal, vertelt de eigenaar al snel, vooral vrouwelijk fokvee en samen goed voor 140 kalvingen.

In 2008, amper acht jaar geleden, begon het verhaal met twee aangekochte dieren, toen nog op het bedrijf van moe-

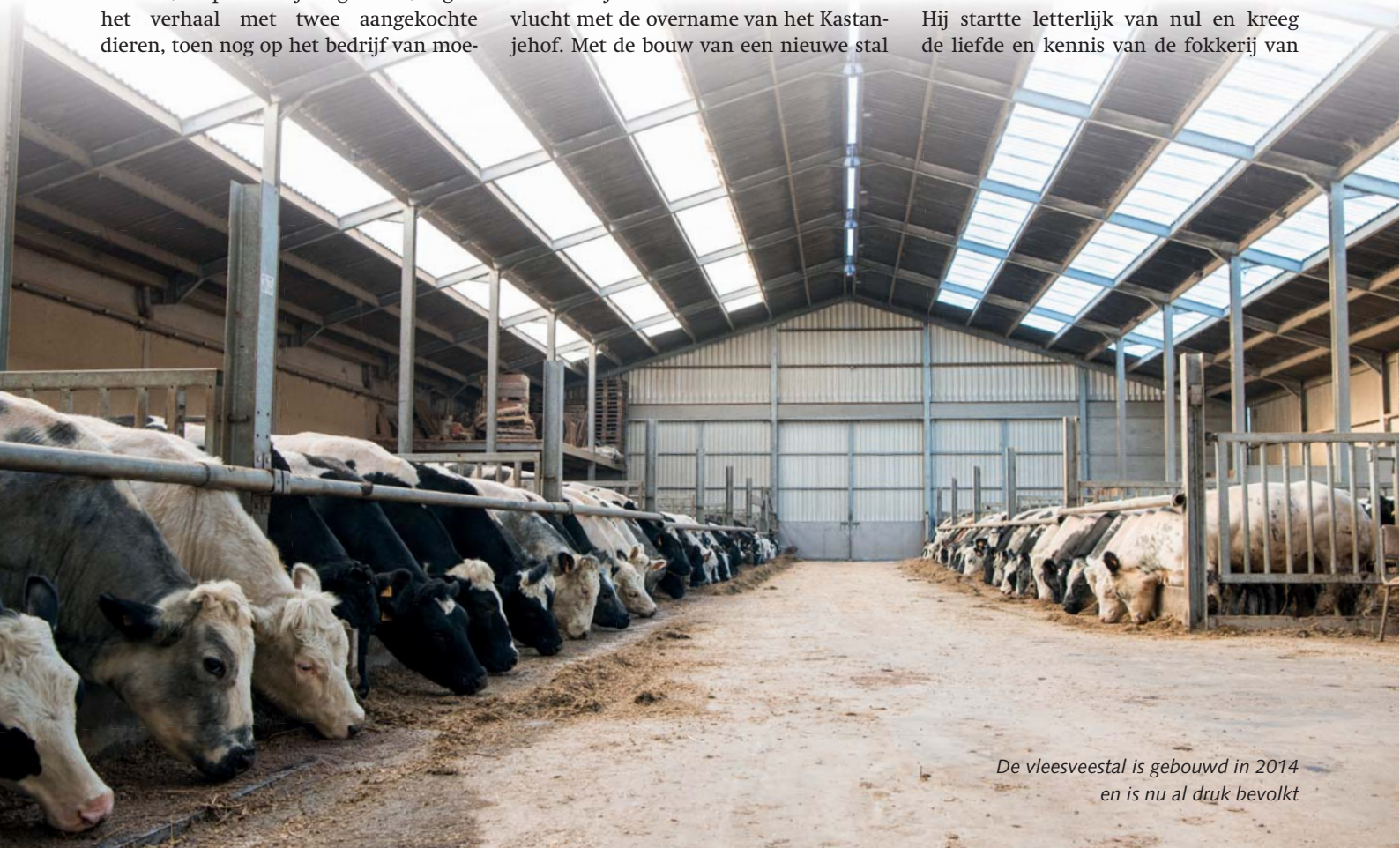
der Marleen Toortelboom. 'Een jaar later had ik al vijf kalvingen, nog een jaar later vijftien', vertelt De Visschere. En vanaf dan ging het elk jaar sneller naar de huidige 140 kalvingen. 'Voor elk stierkalf dat geboren en verkocht werd, kocht ik een vaarskalf terug. Zo kon ik voortdurend groeien.'

Het bedrijf nam in 2014 een nieuwe vlucht met de overname van het Kastanhof. Met de bouw van een nieuwe stal

datzelfde jaar werd meteen in mogelijkheden voor extra groei voorzien. Ook nu zit alles weer vol. 'Ik zit nu op de maximale capaciteit aan werk en de maximale capaciteit aan stalbezetting. Dit aantal dieren is voorlopig genoeg', geeft De Visschere aan.

Kennis van andere fokkers

Hij startte letterlijk van nul en kreeg de liefde en kennis van de fokkerij van

De vleesveestal is gebouwd in 2014 en is nu al druk bevolkt

Een zelf gemonteerde behandelbox

Het rantsoen wordt gemengd

Pensprik en structuur bij de jonge kalveren

zijn grootvader Sylvère Toortelboom. 'Ik kreeg van hem voor mijn achttiende verjaardag een kalf.' Dries De Visschere noemt ook andere fokkers als Arnold Degryse uit Stalhille en Raymond Thijs uit Neerpelt, veehouders met wie hij nog vaak samenwerkt. 'Zonder passie hou je dit niet vol, maar kennis uitwisselen met andere fokkers is minstens even belangrijk om vooruit te geraken in de sector. Dat wordt in de landbouw nog wel eens vergeten. Als je als boer geen kennis binnenhaalt, dan geraak je achterop.'

Fokken op hoge draaisnelheid

Alles hier is gericht op het fokken en het vermeerderen van vee. 'Als je wil groeien in aantallen, dan moet je ook kunnen verkopen. Als ik een dier wilde hebben, dan moest ik vaak eerst iets verkopen voor ik zelf weer kon aankopen.' De Visschere spreekt over een hoge draaisnelheid: kopen en verkopen, geld verdienen en weer investeren voor meer, voor beter vee. 'Zo ben ik ook begonnen met embryo's kopen bij de betere witblauwfokkers. Dit is niet altijd de goedkoopste, maar wel de snelste manier om je rundveestapel te verbeteren. Zo zoek ik altijd verder om weer een beter type dier te fokken.'

In zijn selectie is het fokken van steeds betere dieren net zo belangrijk als het elimineren van het mindere vee. 'Ik ben al vaak de baan op gegaan en werk als zelfstandige landbouwhulp ook op andere bedrijven. Dan zie en leer je erg veel', klinkt het. Het komt er volgens hem op aan om zo goed mogelijk vee in eigen stallen te hebben. 'Aan een dier dat slecht of onvoldoende groeit, verlies je eigenlijk altijd. Ik ben voor de korte pijn: een slecht dier moet zo snel mogelijk weg en vervangen worden door een ander, beter dier.'

Daar ligt nu een voorname uitdaging: het verder verbeteren van het aanwezige vee. Dat gebeurt door selectie, maar ook door embryo's te winnen. 'Ik zoek dieren uit met een goede origine en probeer

daar dan maximaal mee te fokken', zegt Dries. 'Bij een dier met goede origine komt daar in negentig procent van de gevallen ook een dier met een goed type uit. Als er een goede lijn achter zit, komt het meestal goed.'

Bij de selectie ligt de focus op gewicht en groei. 'Ik wil dieren van minimum 380 kilogram op de leeftijd van een jaar.' Dries De Visschere is erg resoluut over zijn gewichtseisen. De eerste inseminatie gebeurt bij een gewicht van pakweg 400 kilo, soms iets meer, soms iets minder. Het afkalven van de vaarzen ligt op een gemiddelde leeftijd van 22 maanden. 'En ik kies voor de vaarzen dan bij voorkeur voor vrouwelijk gesekst sperma.' Op dit moment zijn dat rietjes van *Attribut*, *Soucieux* en *Groomit*. 'Met gesekst vrouwelijk sperma ben ik zeker van lichtere kalveren en krijg ik ook weer meer vrouwelijk vee.'

In het begin gebruikte De Visschere vooral nieuwe, jonge stieren, maar dat is veranderd. 'Nu ga ik voor meer zekerheid met oudere, bewezen fokstieren. Ik hoef niet de eerste te zijn met nieuwe beloftevolle ki-stieren, ik wil wel de beste kalveren hebben.' Onder meer *Imperial*, *Adajio*, *Kubitus*, *Winston*, *Tilouis*, *Warrior* en *Ultimo* krijgen zo kansen.

Hard voeren voor goede opfok

Alle dieren ten huize De Visschere worden met de hand opgefokt. Dat begint met een flinke portie biest kort na de geboorte en vervolgens vier liter koemelk per dag, naast een krachtvoermix met stro in de opfokperiode. De melk is afkomstig van de embryodragerdieren. 'Met eigen melk kun je het goedkoopste de kalveren opfokken, en ik merk dat ik daar ook goede resultaten mee haal.' Vaarskalveren krijgen tot drie maanden melk, stiertjes iets langer. 'Nu mest ik een aantal stierkalveren af voor rosékalfsvlees. Dat vlees verkoop ik dan rechtstreeks aan consumenten in vleespakketten.'

Vanaf de leeftijd van één jaar lopen de

runderen op het Kastanjehof buiten. 'Vaarzen jonger dan een jaar blijven binnen, maar zodra ze een jaar zijn, gaan ze naar buiten', zegt Dries resoluut. 'Voor het beenwerk is buitenbeloop een voordeel. Maar we weiden beperkt. Op elk perceel heb ik een voederplein met tweedehands vanghekken voorzien, zodat de dieren constant kunnen worden bijgevoerd. Hard voeren is nodig, wil je voortdurend goede resultaten halen.'

Het rantsoen is gebaseerd op gras en mais en is gemengd. Voor de jongste groepen komt daar nog krachtvoer bij, oudere dieren krijgen maismeel. 'Ik voer bewust hard om het vee altijd goed in conditie te houden; om zodoende ook altijd vleeswaarde te hebben. Runderen die goed gekweekt zijn, kunnen ook altijd vertrekken als er iets misgaat. In principe moet elk dier op elk moment verkoopklaar zijn.'

Tien hectare weiden rond het bedrijf staan ter beschikking van de beweiding, acht hectare is voor de maisteelt. De rest van de grond wordt aan boeren in de regio verpacht voor intensievere teelten. 'Het land is erg geschikt voor groente-teelt en dat brengt ook meer op dan alle gras en mais zelf telen. Ik probeer me zoveel mogelijk te focussen op het beste rendement. Dat geldt voor het land, maar ook voor de fokkerij.'

Het beste uit de dieren halen

Met een afkalfdetectiesysteem, een voermengwagen, een stroblazer en een verreiker is ook in werkgemak geïnvesteerd. Voor veldwerkzaamheden doet De Visschere een beroep op de loonwerker. 'Ik probeer ruwvoer van de beste kwaliteit te winnen en de professionele aanpak van de loonwerker helpt daarbij.'

Alleen het beste is goed genoeg. 'In mijn ogen ligt vijftig procent van het resultaat aan het dier en vijftig procent aan de fokker.' Dries De Visschere besluit zelfverzekerd: 'Mijn belangrijkste taak als boer is om het beste uit mijn dieren te halen.'